

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1450 23 tháng 04 năm 2023

Cảm Giao

*Tâm thân qui hội hợp thanh cao
Các giới hương tâm hợp sắc màu
Qui hội chơn hồn qui một mối
Vía hồn thông cảm chẳng còn đau*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Qui hội tâm linh là qui hội làm sao ?*
- 2) Tìm tịnh trong động thì phải làm sao mới đúng ?*
- 3) Muốn được vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?*
- 4) Muốn được một lòng một dạ tu học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải làm sao ?*
- 5) Vì sao có sự khắc khoải trong nội tâm ?*
- 6) Tại sao làm người mỗi năm đều có chúc nhau ?*
- 7) Anh đừng can trường là sao ?*

1) Sydney, 25-01-97 8 : 45 AM

Hỏi : Qui hội tâm linh là qui hội làm sao ?

Đáp : Thừa qui hội tâm linh là mọi người đồng tu đồng sum họp, chung nhau phát triển một đường hướng về thanh tịnh mà tu

Kệ :

*Cùng nhau hội ngộ tái thâm tình
Rõ lẽ cần khôn một hướng khuynh
Duyên đẹp tình trời qui sống động
Thanh bình sáng suốt tự mình mình*

2) Sydney, 26-01-97 5 : 45 AM

Hỏi : Tìm tịnh trong động thì phải làm sao mới đúng ?

Đáp : Thừa tìm tịnh trong động thì phải dẫn thân trong mọi hoàn cảnh, thì trực giác mới mở, thức hòa đồng mới phát triển, ngược lại thủ thế và ôm chấp thì đi đến đâu cũng không phát triển và tự cô lập chính mình mà thôi

Kệ :

*Chuyện đời dục lạc khó buông trôi
Phạm lỗi không mình tự tạo tôi
Ăn cắp tưởng mình chơn ý thức
Khổ hành không có muốn thành ngôi*

3) Sydney, 27-01-97 6 : 45 AM

Hỏi : Muốn được vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?

Đáp : Thừa muốn được vui trong thanh tịnh thì luồng điện trong nội tâm phải quân bình, không còn lo âu và sợ sệt nữa, nhiên hậu mới bỏ được tình đời đen bạc

Kệ :

*Điện tâm khai triển tiến thì thâm
Giải tỏa phiền ưu tự tiến thâm
Rõ rệt chính mình không chuyển động
Quý yêu muôn loại tịnh âm thâm*

4) Sydney, 28-01-97 6 : 15 AM

Hỏi : Muốn được một lòng một dạ tu học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải làm sao ?

Đáp : Muốn một lòng một dạ xây dựng niềm tin vững chắc cho chính mình, thì phải thực hành đứng đắn từ giai đoạn một, tức là tự gây một tập quán tốt trong tinh thần tự xây dựng cho đường hướng phát triển tâm linh

Kệ :

*Tự xây tự tiến rõ hành trình
Bạn đạo chung tu tự cảm mình
Đời đạo song hành tâm thức giác
Chiều sâu tâm đạo tự mình mình*

5) Sydney, 29-01-97 3 : 05 AM

Hỏi : Vì sao có sự khắc khoải trong nội tâm ?

Đáp : Thừa sự khắc khoải trong nội tâm tức là hậu quả của sự tham dâm

Kệ :

*Muốn yêu không được tạo sai lầm
Khắc khoải không yên khó thức tâm
Quên đạo muốn đời trong loạn động
Khó tu khó tiến khó thành tâm*

6) Sydney, 30-01-97 4 : 00 AM

Hỏi : Tại sao làm người mỗi năm đều có chúc nhau ?

Đáp : Thừa mỗi năm đều chúc nhau trong hy vọng, cũng vì lòng tham muốn sống và sợ chết mà thôi. Người tu thiền tự thức thì sự chết sống vô can, hướng về vô sanh bất diệt mà hành pháp, dừng mãnh tiến hóa trong niềm tin sẵn có

Kệ :

*Cảm thông nguyên lý đất trời triển
Tự thức tự tu chẳng có phiền
Khai triển tâm thành không bờ ngõ
Bình tâm thực hiện sống an yên*

7) Sydney, 31-01-97 3 : 00 AM

Hỏi : Anh dừng can trường là sao ?

Đáp : Thừa anh dừng can trường là người đã thoát ly được mọi trần tục lụy phiền, dừng mãnh tiến hóa trong thanh tịnh, tứ thông bát đạt

Kệ :

*Thực hành chất phát chẳng đua tranh
Qui hội tâm linh tự thực hành
Đời đạo phân minh uyển chuyển thức
Phân minh tốt đẹp trí tâm hành*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Anh hùng bất dưỡng tham sân tánh
Tự độ chuyên hành lãnh pháp danh
Hành tiến chơn tu kết quả thành
Tứ tâm phân giải lý trăm anh.

Thế gian tham thế giữ giành
Của kho bạc hủ khó hành khó tu
Hùng anh chẳng chịu đui mù
Chẳng tham của tạm chẳng trừ tham sân
Cơ hình tạo hóa xét cân
Ăn vô trả lại thân cần xét suy
Chớ nên tưởng đó lợi vì
Khổ đau ân hận khó thì chuyển phân
Phật ngài chẳng tiếc chẳng cần
Ngoại thân chư vật tham sân làm gì
Gắng tu mới hợp chơn thì
Chuyển theo điển Phật tự vi tự hành
Đến nơi sẽ lãnh pháp danh
Phật ban chơn điển tự hành tự tu
Chớ nên trông cậy kẻ mù
Thế gian giáo chủ thân tù như ta
Gắng tu thoát cảnh ta bà
Đi đây đi đó rước ma vào nhà
Tâm ta đã sẵn có tà
Thất tình lục dục khó mà đánh tan
Chung tu cố gắng luận bàn
Tự thanh điển trực trấn an nội tình
Thế gian chuyển hóa thân tình
Thiên đàng lại có hôn sinh tiến hành
Tu theo đời đạo mới thành
Chớ nên lý luận không hành không tu.

Lương Sĩ Hằng
Sài Gòn, 27-06-1970

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Ngày 17-5-86

TV Vô Kiên, Khóa 4: "QUY THỨC" - THƯƠNG YÊU VÀ THA THỨ

Đây là ngày thứ sáu của khóa tu, Anh Em đã chung sống với nhau, vui với nhau thông cảm với nhau trong những ngày ngắn ngủi. Mà nhưng cũng như một giấc mộng trường. Chúng ta đã thấy rằng thâm niên trong sự thanh tịnh của mọi người đã thấy rằng chúng ta là một, không còn sự chia cách nữa. Chúng ta đồng sống trong thanh khí của cả Càn Khôn Vũ Trụ vui tươi hòa hợp, ăn chung, thăm niệm đề tướng lấy sự thanh sạch đề ân độ cho chung. Đó là tâm niệm cốt yếu của người hành giả Vô Vi muốn làm sao đem lại sự hòa bình nội tâm cho chính mình, và đem sự hòa bình cho tất cả nhân loại tại mặt đất. Huynh Đệ Tỷ Muội cũng đồng nhất thể sống trong lẽ sống như nhau nhưng mà đành tạm chia cách vì sự tăm tối. Cho nên, ngày hôm nay tôi có bài thơ:

THA THỨ VÀ THƯƠNG YÊU

Tái ngộ nơi đây chẳng được nhiều
Học hành chữ hiểu và chữ yêu
Đồng thanh tương ứng về tâm đạo
Quý trọng thương yêu lại nhớ nhiều
Nhớ nhiều hiểu rõ lý chữ yêu
Yêu mẹ yêu cha thức nghĩa siêu
Một cõi phù sanh đầy duyên kiếp
Thực hành giải tỏa đọn chon điều
Chon điều huyền diệu lý cao siêu
Dững chí hành thông ngộ pháp điều
Mùi đạo phân minh ngày khốn kiếp
Duyên tình tan vỡ đạt tình siêu
Tình siêu Cha độ thức tâm nhiều
Vạn lý hành trình ngộ biển yêu
Mùi đạo Cha ban tình thấm thía
Nguyện hành đến đích rõ tình yêu
Tình yêu thốn thức trong đêm mộng
Cảm thức trần gian một cái còng
Duyên nghiệp gieo phiến trong nội thức
Khổ đau cực nhọc cũng về Không
Về Không một kiếp lại gánh gồng
Thế thâm bi ai nỗi nhớ trông
Nguyện tiến không lùi quy thức giác
Sửa mình thanh tịnh nguyện khai vòng
Khai vòng vũ trụ trở về Không
Học hỏi không ngừng giải ước mong
Thanh tịnh chào đời nay quý tịnh
Thực hành chon pháp nguyện về Không
Về Không thấu đáo trời trong sáng
Lòng dạ thành thoi chẳng ước màng
Hộ độ chư Tiên đồng khuyến khích
Giữ thanh đạt tịnh đại bình an
Bình an ba cõi tự vui bản
Không có, có không cảm thấy an
Quy nhất quân bình lòng phẫn khởi
Đạo tâm bừng sáng ngộ pháp tràng
Pháp tràng sớm độ đã ân ban

*Động loạn nhơn gian chẳng thiết bàn
Phản nghịch đồng thành gây phản loạn
Từ bi vẫn độ vẫn cầu an
Cầu an diệu pháp chơn hành độ
Thức giác bình sanh tạo nắm mô
Ai ghét ai thương cùng học hỏi
Quy không mới rõ cõi hư vô
Hư vô quán chuyển minh đời đạo
Tạo thế huyền kinh tự bước vào
Quy ẩn tâm can là thực tế
Huệ tâm bừng sáng pháp phân màu
Phân màu sanh khắc hợp đuôi đầu
Đi đứng ngồi nằm kẻ trước sau
Học hỏi đời nay lòng quyến luyến
Giữ không thanh tịnh chẳng ôm sâu
Ôm sâu tại thế tự khổ đau
Chẳng có phước duyên chẳng nhiệm màu
Ai khổ ai sâu ai đã giúp
Từ bi tận độ chẳng còn đau
Còn đau vì bởi mê màu sắc
Thức giác bình tâm xét trước sau
Quy nhất hồi sinh lòng chẳng động
Thương yêu tha thứ trở về mau.*

“Tái ngộ nơi đây chẳng được nhiều.” thời gian chúng ta chung sống không có lâu.

“Học hành chữ hiểu và chữ yêu.”, chúng ta đang học hành thực tế cái “Hiếu” là cái gì. Tại sao chúng ta nói chúng ta bất hiếu? Bất hiếu với cha mẹ thế gian ư? Không, chúng ta đã bất hiếu với đấng Cha Trời rõ rệt: Tha phương cầu thực, quên nguồn cội; đó là tội bất hiếu.

Và chữ “Yêu” cũng không biết yêu: Yêu tạm bợ, yêu chỉ một thời gian ngắn thôi; thấy duyên nghiệp người đó đến với mình, mình tưởng là yêu. Không phải! Yêu là yêu sự thanh tịnh cao siêu đã sáng lập chúng ta, đã sanh cho chúng ta một biển yêu tạo duyên tại thế để chúng ta học hỏi chữ yêu là yêu vô cùng, yêu tất cả, yêu cả ba cõi mới là thật sự là yêu. Cái yêu đó từ bi thanh tịnh.

“Đồng thanh tương ứng về tâm đạo.” hiểu được cái chữ yêu rồi chúng ta mới đồng thanh tương ứng ba cõi là một; “Về tâm đạo”, chúng ta mới trở về với sự quân bình căn bản của chúng ta. Chúng ta đã có yêu từ nghìn xưa chớ đâu phải mới yêu đây, yêu cả Càn Khôn Vũ Trụ kia mà.

“Quý trọng thương yêu lại nhớ nhiều.”, càng thương yêu, càng quán thông được Thiên Địa Nhân, Trời Đất cầu trúc bởi siêu nhiên mà có. Chúng ta lại nhớ nhiều, nhớ ai? nhớ đấng Cha Trời; nhớ gì? Nhớ sự thanh tịnh để giải những sự phiền muộn sai quấy của nội tâm chúng ta. Ta lỡ động loạn và theo chiều hướng động loạn kích động làm cho chúng ta càng ngày càng phiền não sai quấy, rồi bây giờ chúng ta nhớ lại sự thanh tịnh là sự cứu rỗi. Cho nên, chúng ta được nghe tin Đại Thanh Tịnh giảng lâm xuống thế, đó là con cứu rỗi đã đến với chúng ta rồi.

“Nhớ nhiều hiểu rõ lấy chữ yêu.”, “Yêu mẹ yêu cha thức nghĩa siêu”, đó, chúng ta “nhớ nhiều hiểu rõ lý chữ yêu”, cái chữ “Yêu” là gì? chúng ta phân tách ở bên trên rõ cái chữ “Yêu” rồi. “Yêu mẹ yêu cha”, yêu mẹ yêu cha trên Trời thức chữ yêu, thức nghĩa siêu, chúng ta mới biết rằng cái sự cao siêu vô cùng từ ở bên trên, cái yêu không phải tạm bợ, bợc khởi trong tâm người nhưng mà đã có từ lâu, từ lâu rồi. Bây giờ chúng ta hòa chữ “Yêu” thì chúng ta sống ngay trong biển yêu mà sống.

“*Một cõi phù sanh đầy duyên kiếp*.”, “Thực hành giải tỏa đọc chơn điều”, đó, chúng ta thấy “Cõi phù sanh đầy duyên kiếp”, bỏ cái này bóc cái kia, bóc cái nọ. Rốt cuộc cũng là ở trong cái động mà thôi, mà “Thực hành giải tỏa được đọc chơn điều”, chơn điều là cái Pháp Lý không thay đổi. Mọi người từ vạn sự khởi đầu bởi nhất Không, chúng ta từ cái “Không” mà có, mà chúng ta còn không chịu trở về Không, thì chúng ta phải học cái chơn điều này để chúng ta mượn cái gây này mà để trở về căn bản “Không Không” của chính chúng ta.

“*Chơn điều huyền diệu lý cao siêu*”, “*Dùng chỉ hành thông ngộ pháp điều*.” Đó! Cái chơn điều huyền diệu, rất huyền diệu, lý rất cao siêu. Nếu mà chúng ta bỏ cái tâm phàm thì chúng ta thấy rằng sung sướng vô cùng và chúng ta thấy đây là nơi chúng ta phải đi và chắc chắn muôn loại, nhân loại hiện tại cũng phải đi, vạn linh cũng phải đi.

“*Dùng chỉ hành thông ngộ pháp điều*”, chúng ta dùng cái thanh tịnh và ý chí bất khuất của chúng ta hành thông để ngộ cái pháp điều, cái lời răn dạy của bề trên đã chuyên tiếp xuống cho chúng ta để thấu Tâm Can của chúng ta mà chúng ta chưa rõ. Bây giờ chúng ta phải “hành thông rồi ngộ pháp điều”, thấy cái giá trị đó mà nương theo mà sống.

“*Mùi đạo phân minh ngày khôn kiếp*”, cái mùi đạo ở thế gian này phân minh, chúng ta là ở trong thể xác này là cái ngày khôn kiếp đau khổ vô cùng, khôn cùng trong một kiếp người không có lối thoát.

“*Duyên tình tan vỡ đạt tình siêu*”, ở thế gian chúng ta gá duyên lấy vợ lấy chồng. Ngày nay tan vỡ rồi thấy bơ vơ, trong cái bơ vơ đó chúng ta ngày nay ngộ được cái đạo rồi chúng ta mới thấy cái tình siêu, “Nhờ sự kích động đó tôi mới thấy rằng sự yêu thương vô cùng của Thượng Đế với tôi là một. Tôi mới thấy rằng cái chữ “Tình yêu” của cả Càn Khôn Vũ Trụ quý giá vô cùng mà chúng sanh đem thu hẹp nó; đối diện giữa con người và con người chỉ lẫn quẩn trong cái chút tình yêu tạm bợ đó rồi nó tan vỡ cái duyên nghiệp; hết nợ rồi nó tan vỡ.” Thì chúng ta mới ngộ được cái tình siêu là cái tình của Cha Trời Mẹ Trời là quan trọng nhất.

“*Tình siêu Cha độ thức tâm nhiều*”, “*Vạn lý hành trình ngộ biến yêu*”, đó!

“*Tình yêu Cha độ thức tâm nhiều*”, nhờ bề trên đã chuyển cho chúng ta cái thân xác này nhưng mà chúng ta chưa có hiểu điên. Khi thì chúng ta hiểu được điên rồi té ra cái mạng môn của chúng ta trong tay của ông Thượng Đế, trong tay của Đấng Cha Trời chớ không có ngoài. Ngài bóp một cái là chết, rõ ràng như vậy! nhưng mà Ngài vì thương yêu không làm điều đó. “*Tình siêu Cha độ thức tâm nhiều*”, càng ngày chúng ta càng hiểu, chúng ta đang sống trong tay của Thượng Đế.

“*Vạn lý hành trình ngộ biến yêu*”, chúng ta tha phương cầu thực, tới ngày hôm nay chúng ta đi, chúng ta thấy ngược lại sự đau khổ rồi. Chúng ta không thấy cái biến yêu của Thượng Đế; nếu mà Thượng Đế không cho pháp thủy cho chúng ta, không xây dựng cái biến yêu đằng sau lưng chúng ta. Mà chúng ta cứ đi tới mãi trong cái trần trước thì chúng ta bị mất hồn, mất vía, mất... tan xác hết. Mà ngày hôm nay chúng ta biết rồi, chúng ta mau lợi trở về với biến yêu của Thượng Đế để mà sống.

“*Mùi đạo Cha ban tình thấm thía*”, cái mùi đạo Cha ban tình thấm thía, các Bạn thiền rồi thanh tịnh, các Bạn thấy toàn thân các Bạn đều do sự cấu trúc của siêu nhiên mà có. Mà Ngài đã lo cho từ li từ tí và không có bao giờ bỏ bạn.

“*Nguyện hành đến đích rõ tình yêu*”, cố gắng giải thoát lưu thanh đạt tới mục đích sáng suốt, chúng ta mới thấm nhuần cái tình yêu của cả Càn Khôn Vũ Trụ. Lúc đó chúng ta mới ban cái tình yêu cho mọi người khác, là tia sáng thanh tịnh từ ái tận độ chúng sanh.

“*Tình yêu thấm thức trong đêm mộng*”, “*Cảm thức trần gian một cái còng*”, đó!

“*Tình yêu thấm thức trong đêm mộng*”, cứ lăn qua lăn lại, tôi muốn có cái chuyện nhẹ nhàng sung sướng hòa hợp với tôi, nhưng mà “*cảm thức trần gian một cái còng*”, tôi dòm đi dòm lại thì tôi đang bị còng, bị trói buộc;

trói buộc bởi chồng con, trói buộc bởi vợ con, trói buộc bởi con cái, trói buộc bởi hoàn cảnh đang công, đang công tôi, chớ tôi chưa thoát khỏi. Thì tôi mới nhận thức ra là tôi một tội hồn chưa hoàn tất.

“*Duyên nghiệp gieo phiền trong nội thức*”, thay vì cái duyên cảnh duyên nghiệp mà chúng ta nhận định không ra. Cho nên, ngày hôm nay chúng ta nhận lấy mọi sự phiền phức trong nội thức của chúng ta. “*Khổ đau cực nhọc cũng về không*”, đây rồi một kiếp lẩn lóc rồi rốt cuộc đến với tay không rồi cũng phải về với tay không.

“*Về không một kiếp lại gánh gồng*”, “*Thê thảm bi ai nỗi nhớ trông*”, khi mà ra đi, khi chết rồi xuống Địa Ngục nhìn lại cũng thấy nhớ thương, đã tạo cái cảnh thế gian vợ con mà đám đương không được cũng phải bỏ đi là thê thảm bi ai nỗi nhớ thương, nhớ trông đó! chúng ta thấy thương vợ thượng con, thương anh thương em, thương bà con ruột thịt của chúng ta. Rồi trông sao mọi người, làm sao để cho họ thức giấc có cơ hội họ thoát cảnh, thoát khỏi cái cảnh trầm luân bẽ khổ ở thế gian cũng như cái cảnh Địa Ngục đang đầy đọa.

“*Nguyện tiến không lùi quy thức giác*”, nguyện tiến không lùi nhất định đi tới rồi chúng ta mới cảm thức giác cái sự tội lỗi của chúng ta, lo ăn năn cho chính ta đi! muốn cứu người khác phải ăn năn, phải thức giác sửa chữa cái gì của mình đã làm phạm tội, cho nên phải sửa cho kì được.

“*Sửa mình thanh tịnh nguyện khai vòng*”, cố gắng đi tới thanh tịnh buông bỏ những sự động loạn trong cái ý niệm trông chờ đó, thì chúng ta mới mở một cái vòng tiến thanh nhẹ để mở tâm cho ta và độ tha.

“*Khai vòng vũ trụ trở về không*”, “*Học hỏi không ngừng giải ước mong*”, chúng ta khai vòng vũ trụ trở về không là làm cái gì? các Bạn đang làm Pháp Luân Thường Chuyển để khai cái vòng điên Nhâm Đốc của các bạn, khai thông rồi “*học hỏi không ngừng giải ước mong*”, khi mà học hỏi không ngừng thì các Bạn đâu có ngồi đó trì trệ mà ước cái này mong cái nọ nữa, thì phải giải cái phần ước mong động loạn đó ra. Nhờ cái Pháp Luân Thường Chuyển các Bạn sẽ mở ra được.

“*Thanh tịnh chào đời nay quý tịnh*”, chúng ta lúc giáng lâm thế gian, chúng ta thanh tịnh, buông bỏ. Ở dưới Địa Ngục bị khổ quá rồi! tôi không có dám nghĩ cái chuyện sai lầm nữa, là tôi đem cái thanh tịnh luân hồi tại thế, chấp nhận sống trong cái cảnh này. Cho nên, đời nay tôi ngộ được cái tịnh được, tôi quý tịnh, tôi quý cái sự thanh tịnh của chính tôi; cho nên, tôi mới ngộ cái pháp thiên, tôi học thiên để đạt tới thanh tịnh, cực tịnh để tiến hóa.

“*Thực hành chơn pháp nguyện về Không*”, “*Tôi đi thực hành cái chơn pháp này khứ trực lưu thanh để tôi trở về với cái căn bản trước kia của tôi là ‘Không’.*”

“*Về không thấu đáo Trời trong sáng*”, “*Lòng dạ thành thoi chẳng ước màng*”, đó! chúng ta về “*Không*” rồi thấu đáo “*Trời trong sáng*”. Lúc nào trời cũng là thanh tịnh, lúc nào trời cũng thức độ chớ không có phải u mê như chúng ta; “*Lòng dạ thành thoi chẳng ước màng*”, lòng dạ lúc nào cũng nhẹ nhàng và không mong cái này, không mong cái kia, không mong cái nọ, giữ trung dung để tiến hóa.

“*Hộ độ chư Tiên đồng khuyến khích*”, chư Tiên đang hộ độ chúng ta đây cũng đồng khuyến khích. Chư Tiên đây là ai? là cửu huyền, cửu huyền của chúng ta, chư Tiên đồng khuyến khích.

“*Giữ thanh đạt tịnh đại bình an*”, chúng ta giữ thanh đạt tịnh rồi mới thấy rõ cái đại bình an của Càn Khôn Vũ Trụ, và chúng ta hướng về đó, chúng ta cũng được hòa tan trong đó và để sống trong lẽ sống thanh tịnh.

“*Bình an ba cõi tự vui bàn*”, “*Không có có không cảm thấy an*”, đó! trong cái bình an ba cõi: Thiên, Địa, Nhân, lúc nào chúng ta cũng có sự hiện diện thanh điển để vui bàn; “*Có không không có cũng cảm thấy an*”, chớ không phải đòi hỏi nữa giữ cái “*Không*” làm chánh, giữ cái trung dung làm chánh.

“*Quy nhất quân bình lòng phấn khởi*”, “*Đạo tâm bình sáng ngộ pháp tràng*”;

Quy nhất quân bình: Thượng, Trung, Hạ của chúng ta hợp nhất. Chúng ta trì niệm danh Phật và để quy nhất ba cõi Thượng Trung Hạ. “Lòng phấn khởi”, lúc chúng ta quy nhất rồi thấy tâm tâm tánh ta nhẹ nhàng; “Đạo tâm bừng sáng ngộ pháp tràng”, lúc đó cái đạo tâm chúng ta bừng sáng lúc nào cũng thành thoi, thấy cái pháp tràng là vô cùng xây dựng, sản sây những sự trước ô, thanh lọc sự trước ô và lưu lại cái thanh khí để hóa độ Tâm Can của chúng ta. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Làm sao để từ bi hỉ xả

Bạn đạo: Chúng con xin cung nghinh Đức Thầy đến thuyết giảng tại giảng đường. Kính thưa đức Thầy, kính thưa quý bạn đạo ; Hôm nay là ngày Thứ Bảy, 25 tháng 7, năm 1992, tức là Ngày Thứ Hai của Đại Hội “Du Hành Tự Thức” tại Hồng Kông. Chúng con xin kính mời Thầy thuyết giảng cho chúng con ; hôm nay, trong Ban Tổ Chức có đề nghị chương trình đề tài, “Từ Bi Hỉ Xả - Quý Bạn Đạo thực hiện trong cuộc đời hành đạo hy sinh và dấn thân” ; đó là đề tài thuyết giảng ngày hôm nay. Tuy nhiên, Đức Thầy có thể tùy theo buổi giảng để giảng cho chúng con.

Đức Thầy: Từ Bi Hỉ Xả, muốn học được từ bi hỉ xả, phải biết “Hoàn cảnh là ân sư,” phải biết tha thứ và thương yêu, thì nó mới thể hiện được từ bi. Con người của chúng ta không biết tha thứ và thương yêu, làm sao ánh sáng từ bi bộc khởi được ?

Nếu chúng ta còn tranh chấp chuyện này, chuyện nọ, so đo, thì tự nhiên làm đen tối ánh sáng từ bi trong nội tâm. Tha thứ và thương yêu mới giàu lòng cứu độ chúng sanh ! Trời cho chúng ta có mắt, mũi, tai, miệng, nghe những sự đau khổ của người khác, chúng ta không chịu được ; thấy những sự đau khổ của con vật, chúng ta cũng không chịu được. Thì khi mà chúng ta không chịu được, thì chúng ta không nỡ làm những điều ác, thì tự nhiên tâm từ bi của chúng ta xuất hiện : không đem ác tâm suy nghĩ chuyện ám hại bất cứ một người nào. Lúc đó, tâm từ bi mới bộc khởi, thì sự sáng suốt nó mới có, khối óc của chúng ta mới có giá trị. Chớ cứ sợ mất ; ôm còn, sợ mất là vật chất, nhưng kỳ thật là mất ! Cho nên, vạn sự trên đời là Không, không có sự thật ! Ôm của, giành của, giành địa vị ; rốt cuộc cũng là Không !

Từ Bi Hỉ Xả là buông bỏ được nghiệp tâm : luôn luôn chúng ta phải biết thương yêu mọi người ; cái đau khổ của người khác, chúng ta không có ôm lấy sự đau khổ, và chúng ta không có làm cho người khác đau khổ, mới thể hiện được từ bi trong tâm thức.

Việc này cũng khen, việc kia cũng chê ; làm động loạn, si mê, ngu muội, tầm tối ; làm sao mà có từ bi ? Gặp đau theo đó, không có lập trường ; làm sao thể hiện được từ bi ? Dũng mãnh, mới thể hiện được từ bi ! Ngu muội, không có thể hiện được từ bi ; bị lợi dụng mà thôi. Cho nên, tâm từ bi phải dũng mãnh, hiên ngang, mới đứng lên cứu đời, độ đời ; dấn thân học đạo. Có hoàn cảnh, có gia đình, phải dấn thân, nhịn nhục, mới tiến hóa được. Nếu mà không nhịn nhục, không có bao giờ có cơ hội tiến hóa ! Phải nhịn nhục tối đa, thì tâm từ bi nó mới bộc sáng !

Cho nên, bạn đạo Vô Vi tu, học thiền, học tu, học nhịn nhục, nghe những nguyên lý để mở tâm ; nghe chơn lý để tu, chớ không có lệ thuộc bởi người chỉ huy, bắt buộc ta, ràng buộc chúng ta ! Không ! Chính tâm chúng ta nghe qua lời chơn lý, tự thức, tự khai mở, tiến hóa, mà thôi ; chớ không có lệ thuộc và không có bị chèn ép. Thì từ đó, càng ngày càng phát triển, cái điển tâm

càng khai triển, thì tâm từ bi nó cũng mở được. Học phải kiên nhẫn ; đường lối, thấy học, nhiều bạn đạo tu Vô Vi có cái gì, nói đi, nói lại cũng có bao nhiêu công chuyện đó ; nhưng mà bao nhiêu công chuyện đó, mà chúng ta chưa đứng vào vị trí đó thì chúng ta phải học! Khi mà chúng ta hòa tan vào vị trí đó, chúng ta mới thể hiện được tâm từ bi. Dẫn thân học đạo, nghe lời Chơn Lý, thực hiện cho kỳ được Chơn Lý, thì mới có cơ hội Đắc Đạo.

DHVV Kỳ 11 : Du Hành Tự Thực - 24/7/92

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 17, 04-23-2023

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị bằng chung thiên tuần này:

Tam Tạng Thịnh Kinh

<https://youtu.be/hnnpTraH18Y>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Nghe thì nó êm ả nhưng mà phải nghe nhiều lần mới nhớ mới hiểu, mới giòm lại mới thấy mình -VK4 phần 6

<https://youtu.be/JOaJvU5h4fI>

3. Radio Nam California

Tuần Lễ 16 - Chủ đề: Vô Vi Lý Thuyết - Vô Vi Thực Hành; Nhạc: Bình Tâm - NS Đức Thành

<https://youtu.be/2xVSV-P4tJw>

4. Xin mời Quý Vị nghe lại bài nhạc phổ từ thơ của Đức Thầy:

Tình Thầy Tận Độ - Dương Minh Thủy

<https://youtu.be/omjLc6dnKzQ>

Ban video kính mời

D, ngày 19.5.1994

Kính gửi Thầy :

Con là một Bác sĩ ở VN đến pháp để bồi dưỡng nâng cao nghiệp vụ, tại Dole. (một TP ở tỉnh Franch Compté)

Tại đây, con được gặp một bạn đạo chi[?] dạy tu theo vô vi, an đã ngôn thiền được khoảng 3 tuần này. Lm cảm thấy có tiến bộ, vì lúc mới ngôn, con cảm thấy đỉnh đầu nóng hổi như có điện, khi cảm giác phồng trên đầu, từ từ cảm giác này biến mất. . . và có cảm giác tê ngứa, tiểu vùng bụng dài, chặc do cảm thức không được, sau đó con hết cảm giác này, lúc đầu tại con nghe ừ ừ bây giờ nghe âm thanh trong hơn, ngày hôm nay, con có cảm giác như hàng lông bảhi rớt và trong đầu tự nhiên cứ phải niệm Nam mô a di đà phật muốn ngừng không được rồi sau đó nửa người bên phải nặng dần từ từ qua bên trái, sau đó cả người cảm thấy nặng, nhưng có một điều là từ lúc ngôn đến nay, con luôn cảm thấy lạnh sau khi ngôn thiền, con mong được thầy chỉ bảo.

Con kính gởi đến thầy lời chúc sức khỏe. sống bình an. thăm đến quý bạn đạo ở Atlantix. Kính,

✓ d l

Atlantic city, ngày 31 tháng 5 năm 1994

V D L con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 19-5-94 được biết con đang tu tập hướng về tâm linh. Y sĩ trị bệnh cho người, còn phương pháp thiền giải nghiệp tâm và hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa. Con mới tu tập, phải đọc cho kỹ phương pháp công phu và làm đúng theo lời chỉ dẫn của 6 tháng đầu nhiên hậu mới ngồi thiền được. Bên trong hơi thở chưa điều hòa, hóa cang chưa ổn thì ngồi thiền không ngay ngắn, khòem tới trước thì phải tức ngực. Sau 6 tháng làm Chiêu Minh thì thật khi sẽ được đổi đảo và không có lạnh lưng và nặng ngực nữa.

Muốn thực hiện pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải đọc sách rõ rệt, nghiên cứu những lời giảng rõ rệt, thực hành đúng pháp thì sẽ tạo thêm sức khỏe cho chính mình và đức tánh nhịn nhục sẽ được gia tăng. Đó là cuộc sống cần thiết hiện tại, cần nhịn nhục để học hỏi, cần nhịn nhục để khám phá những gì quý báu nhất của Thượng Đế đã ân ban cho chúng ta, thông cảm từ số thịt, chủ không yu để nhờ sự phù hộ của Bề Trên. Ngược lại, chúng ta cải tiến tâm linh càng ngày càng sáng suốt hơn, nhiên hậu mới có cơ hội đánh lễ Phật ở cõi huyền vi. Người phạm không nghĩ bàn được. Nếu có dịp, con nên liên lạc với thiền đường nào gần nhất để xin băng và sách để làm tài liệu học hỏi trong lúc hành thiền.

Tu Vô Vi không có mê tín dị đoan, chính mình tự khai thác khả năng của mình, phát tâm phục vụ nhưn loại, chủ không phải cầu xin mà không lảm, phù hợp với mọi sự tân tiến của mặt đất, hòa hợp với vũ trụ quan sẵn có.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Thư tỏ tường của anh Đoàn Ngọc Toàn
Kính gửi các bạn đạo miền Nam California
Về việc Hội Ái hữu Vô Vi Nam California bị rút giấy phép.

Trước hết tôi xin nói đây chỉ là một sự hiểu lầm mà thôi. Tôi xin kể lại đầu đuôi câu chuyện như sau:

Vào năm 1999 tại miền Nam Cali đã xảy ra một vấn đề căng thẳng giữa Hội AHVV Hoa Kỳ và Đức thầy. Đức thầy đã giải tán Ban chấp hành Hội AHVV Hoa Kỳ (VOVI Friendship Association) và có nguy cơ mất Thiên viện Viên Vĩ Kiên.

Một đêm khuya chị Bê gọi điện thoại cho biết Đức thầy muốn nói chuyện với tôi, khi tôi hầu chuyện thì Đức thầy nói con ra lập Hội AHVV Nam California đi con, tôi e ngại đáp con là người mới chưa hiểu nhiều việc trong đạo, con sợ không gánh vác được trọng trách này, Đức thầy nói thẳng dốt còn làm được thì con có thể làm được.

Tôi nhận lời chỉ dạy của Đức thầy đứng ra thành lập Hội AHVV Nam California, mục đích là nếu có chuyện gì xảy ra cho Hội Hoa Kỳ mà mất Thiên viện Vĩ Kiên thì đã có Hội Nam Cali đứng ra xin lại Thiên Viện Vĩ Kiên.

Nhưng sau vài tháng dần co thì Hội AHVV Hoa Kỳ được bàn giao cho tôi bao gồm Thiên viện Vĩ Kiên. Đến giai đoạn này tôi phải chọn một trong hai hội, vì tôi không được quyền làm Hội trưởng của hai hội đoàn.

Nếu tôi giữ lại Hội Nam Cali tôi phải xin phép chuyển nhượng Thiên viện Vĩ Kiên từ Hội Hoa Kỳ sang Hội Nam Cali, điều này rất khó khăn mất rất nhiều thời giờ và tiền bạc. Còn Hội Hoa Kỳ đã có sẵn Thiên viện. Sau cùng tôi bắt buộc giữ lại Hội Hoa Kỳ và chấm dứt hoạt động của Hội Nam Cali.

Với tình hình sôi động của miền Nam Cali thời đó, tôi không thể tuyên bố giữ lại Hội Hoa Kỳ, vì Đức thầy đã giải tán Ban chấp hành của Hội Hoa Kỳ, bây giờ tôi lại nói tiếp tục điều hành Hội Hoa Kỳ thì mọi chuyện lại rối lên, nên tôi đành phải giữ im lặng, bề ngoài thì gọi là Hội Nam Cali, nhưng đối với pháp luật vẫn là Hội Hoa Kỳ (VOVI Friendship Association) và Hội Hoa Kỳ vẫn hoạt động hợp pháp từ năm 1981 cho đến nay, còn Hội Nam Cali đã chấm dứt sau vài tháng hoạt động.

Đến nay sự việc đã bị lộ tôi phải trình bày sự thật ra cho các bạn đạo được rõ. Tôi xin thú thật tất cả mọi sự việc xảy ra tôi không có tài cán gì làm được nếu không có sự quang chiếu của Đức thầy, con xin thành tâm cảm ơn Đức thầy đã cho con cơ hội phục vụ bạn đạo con rất vui trong thời gian phục vụ. Các bạn đạo từng nghe Đức thầy giảng mình không cần bảo vệ Vô Vi chỉ có Vô Vi bảo vệ mình mà thôi.

Tôi xin thành thật cảm ơn các bạn đạo đã đọc qua những lời bày tỏ này của tôi, chúc các bạn đạo tu hành tinh tấn.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Kính thư

Đoàn Ngọc Toàn

LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2023

	Địa điểm	Thời gian
Khóa Sống Chung Duyên Lành Đức Quốc 2023	MK Hotel Rüsselsheim, Mainstr. 4-6, 65428 Rüsselsheim, GERMANY	26.05.2023 – 29.05.2023
Khóa Sống Chung “HÒA HỢP”	Thiền viện Hai Không	01.06.2023 - 04.06.2023
Trại Hè Vô Vi	Thiền viện Nhẫn Hòa	1-5/ 7, 2023
ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ 39 “Tâm Thức Dồi Dào”	Phuket (Thailand)	22.09.2023 – 27.09.2023
Lễ Liễu đạo Đức Thầy	Thiền viện Nhẫn Hòa	19-22/9/2003
Lễ Sinh Nhật Đức Thầy	Thiền viện Nhẫn Hòa	22-25/12/2023
Khóa Sống Chung HAWAI’I 2023 Tinh Thầy Tận Độ	Hawaii	27.12.2023 - 31.12.2023

BẠN ĐẠO VIẾT

Hemet ngày 19 tháng 4 năm 2023
Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điện Năng
Thưa các bạn: Đây là tiết mục Chia sẻ tâm tình phát triển trí Tâm.
Đề Tài Tu Học của Tuần này là:

TẬN ĐỘ

TẬN ĐỘ VUI HÀNH TRONG ĐIỂN GIỚI
ĐÓ ĐÂY LÀ MỘT BAO DUNG TRỜI
QUI NGUYÊN GIỀNG MỐI TÂM THÂN TRIỂN
TU LUYỆN CHƠN HỒN QUI HỢP TRỜI.

LƯƠNG SĨ HẰNG

Thưa các bạn:

Chữ TẬN có nghĩa là HẾT. (the end. Hết)

Chữ ĐỘ có nghĩa là QUA (pass cho qua)

Cái gì mà đi đến chỗ Cùng chỗ Tận thì sẽ biến dạng qua một cái mới cái KHÁC v.v...

TẬN ĐỘ có hai nghĩa ĐỐI và ĐẠO

nói về Đạo có nghĩa là Bao Dung hết.

Giống như Không Khí đem sự sống đến cho Tất Cả Muôn Loài. Nói về cái ĐỜI thì phải
TẬN NHƠN LỰC MỚI TRI THIÊN MỆNH
Nghĩa là làm cái gì cũng phải TẬN TÂM TẬN TÌNH Thì mới hiểu và thấy được cái Ý của
TRỜI

RỒI THÌ MỚI THUẬN THEO ĐÓ MÀ LÀM.

nên người xưa có câu nói là:

THUẬN THIÊN GIẢ TÔN

NGHỊCH THIÊN GIẢ VONG

nghĩa là người làm theo LỄ TRỜI thì TÔN TẠI

còn NGHỊCH LẠI LỄ TRỜI THÌ VONG MẠNG

TRỜI ở đâu ?..

Dạ thưa: Ý DÂN LÀ Ý TRỜI

Đây là: SÁM TU HÀNH QUYỀN MỘT

Của Đức ông Tư đã để lại cho anh em mình

làm hành trang tu học

TRĂM NĂM BIA ĐÁ CŨNG MÒN

NGÀN NĂM BIA MIỆNG VẪN CÒN TỜ TỜ

KHIẾN NÊN (HẬU)TỔ VẪN THỜ

KỂ CHO BẠN RÕ HUYỀN CƠ NHỌC NHẪN

4 câu Sám trên nghĩa là:

SÔNG CÓ THỂ CẠN ĐÁ CÓ THỂ MÒN

NHƯNG MẤY CÂU SÁM CỦA ÔNG VẪN MÃI MÃI CÒN ĐÓ còn chữ HẬU trong
ngheoạch kép (HẬU) nghĩa là nói về chuyện sau này của PLVVKHHBPP

TỪ ĐÂY MỚI BIẾT ĐẠO MẦU

NÓI RA RÕ RỆT CẢ CÂU HỘ PHÒ

TU NGHÈO CHẴNG TIỀN MÀ LO

CÔNG PHU LUYỆN ĐẠO PHẬT CHO TAM LIỀU

LIỀU NÀY THIÊN TẠO BẠN ƠI !....

ĐỪNG LÀM NHƠN TẠO!.. DỐI ĐỜI ÍT CHI!..

LỜI NÓI NÊN GẮNG NÊN GHI

(đừng có coi thường lời ông TƯ nói nhe)

DỐI NGƯỜI MÌNH DỐI, DỐI CHI PHẬT TRỜI

PHÔNG DA ĐAU QUÁ LA TRỜI

NIỆM PHẬT CHO ĐỠ, CHE LỜI THỂ GIAN

MÌNH ĐỐT MÌNH CHỊU CHỚ THAN PHẬT ĐẬU CÓ ĐỐT, BẦM BẦM GAN

CHỊU LÌ

PHẬT THÌ TRÊN BÀN TỪ BI

KHÔNG SAI KHÔNG BIỂU NGƯỜI THÌ LÀM GAN !.....

RỒI ĐEM TIỀN BẠC VỚI VÀNG

LÀM DOAN LÀM PHƯỚC PHẬT NÀO CHỨNG CHO !....

THAM GIAN HUNG DỮ SO ĐO

ĐEM TIỀN CHUỘC TỘI THỂ GIAN ÍCH GÌ

DI ĐÀ THỌ KÝ XÉT SUY

CÓ KHÔNG KHÔNG CÓ KHÔNG VÌ MỘT AI

SỰ THẬT PHÁP LÝ CÔNG KHAI

KHÔNG GIAN KHÔNG DỐI CON AI BAO GIỜ

HỌC ĐẠO XIN ĐỪNG LẶN LỜ

HIỂU SƠ NÓI DỐC KHÔNG CHỪA MỘT AI
QUI QUYỀN NỊNH BỢ PHẢI LO
BẠC TRIỆU ĐEM ĐỔI BAO GIỜ ĐƯỢC ĐẬU
LẤY CẬU NGAY THẮNG LẮM ĐẬU
LÀM SAO CHO ĐƯỢC ĐẠO MẦU MỚI NGOAN
TRANH ĐUA NÓI DỐC NÓI CÀNG
TU CHI BẰNG MIỆNG CÓ TIỀN THÌ HƠN
TU CA TIẾNG HUYỀN TIẾNG ĐỒN
ĐỪNG GIẢ HÁT BỘI THỂ CƯỜI NGƯỜI CHỀ
TỪ ĐÂY TA MỚI ĐỀ HUỀ
ANH EM BẬU BẠN DỰA KỂ DẠY NHAU
TU THỜI KỂ TRƯỚC NGƯỜI SAU
TRÍ TÂM CỐ Ý PHẬT NÀO KHÔNG THƯƠNG
VIỆC TU KHÔNG PHẢI THƯƠNG TRƯỜNG
HƠN THUA VÔ ÍCH LÀ ĐƯỜNG THẾ GIAN
(HẬU) ĐÂY CHỈ BẢO !..RÕ RÀNG
(Minh Bảo rõ ràng đấy nhé)
ĐA MANG TRẦN THỂ PHẢI MANG LẤY SẦU
CHẲNG NÊN CHẶT TÓC CẠO ĐẦU
TU TÂM DƯỠNG TÁNH ĐỂ CẦU ĐẠO TÂM
CON NGƯỜI TRĂM TUỔI BAO LÂU
THÁC RỒI KIẾP MẮT CHẲNG CÒN MỘT AI
HẾT quyền một

Xin chào các bạn
Quý thương
Bành Chí

THƠ BẠN ĐẠO

THAM

Con người tham quá là tham
Mức tham vô tận dành riêng cho mình
Sanh ra tranh chấp ghét hờn
Hố sâu vô tận chôn vùi thế gian
Chỉ có tu nhủ lòng tha thứ
Chỉ có tu dứt bỏ thế gian
Thân tâm có dính bụi trần
Nhờ công luyện pháp bụi trần tẩy ra
Mới lánh xa thế gian thế tục
Mới một mình tìm lại chính mình
Hướng về thanh điền đi lên
Quên quên trần tục tự rời thế gian

THÔNG TÂM

Thông tâm không vươn không đo
Không ràng không buộc không theo bên ngoài
Những thứ có như phù du mây ảo
Thoáng qua mau như gió thổi mây bay
Hỏi ai tồn tại được bao giờ?
thôi, quên hết để ta vào lối đạo
Lúc ra đời ai thấy cũng thương
Làm lớn chi mà quay cuộn trong sóng gió
Để chôn vùi giả ảo si mê
Bệnh tâm kia khổ ải quá nặng nề
Quăng ném hết coi như trống rỗng
Cảnh an lạc vô cùng trong lặng lẽ

Cali. 20/04/23
Kính bái, Lê thị Lê Hoa